

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput V. (a) Alexander III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

enim nobilis Italiae urbs est, Romanorum Colonia, ut referunt Tit. Livius *lib. 20. Volaterranus lib. 6. in Geograph. fol. 169.* Theodoricus Gothorum Rex mirifice eam auxit, sed cladem magnam accepit à Friderico Oenobarbo, eo quod Alexandro nostro faveret, ut refert Tamayo in *Martyrol. Hispan. die 1. Januarii.* Metropolis fuit Vilumbrorum, ut probat Joannes Viterbiensis *lib. 8. antiquit.* et si postea à Gothis subversa fuerit, teste Blondo *decad. 1. libro 7. fol. 91.* Non me laeret, fuisse in Valconibus vetustam urbem Spalensem ad juga Pyrenaei, de cujus nomine Spalenses populos Plinius enumerat *lib. 3. cap.*

3. de quibus mentio extat apud Dextrum in *chron. anno 308.* ubi notarunt Vivar. *num. 6. fol. 307.* Roderic. Caro *fol. 117. littera B.* & fuisse in Valconibus Navarra, ubi hodie extat cœnobium in Ronca-Valle, credit Tamayo à Salazar *tom. 3. Martyrol. Hispan. die 18. Maji.* Sed cum non constet, temporibus Alexandri III. eam urbem Cathedrâ Episcopali fuisse decoratam, potius retineo in præsentia *Spolet.*

(b) *Canonica debet portio.*] Juxta adducenda infra in *cap. certificarî, hoc tit.* ubi commentarium ad textum hunc dabimus.

CAPUT V.

(a) Alexander III.

EX parte Canonicorum (b) Eburgensis Ecclesiâ nobis est intimatum, quod (c) Prior de Insula quendam parochianum eorum post (d) appellationem ad nos factam in Ecclesia sua sepelivit. Unde quoniam hoc Ecclesiasticæ institutioni contrarium esse dignoscitur, & à rationis tramite penitus alienum, ut quis falcem mittat in alienam messem: f. t. per A. f. m. ut præfatum Priorem moneas, & districtè compellas, quatenus memoratis Canonicis prædicti parochiani sui (e) corpus restituat, & exinde pacificè, & (f) amicabiliter cum illis conveniat, aut in præsentia nostra se non differat exhibere.

NOTÆ.

1. (a) *Alexander III.*] Ita etiam legitur in secunda collectione, *sub hoc tit. cap. 1.* nullibi tamen exprimitur, cui Prælo referat Alexander, credo tamen alicui Episcopo Scotia missam esse præsentem decisionem, cum in ea Provincia sint Canonici Insulæ, & Eburgenses, de quibus in præfenti agitur.

(b) *Eburgensis.*] In sexta collectione legitur *Abrugen.* & Glosa marginalis emendat *Obargens.* seu *Obligens.* sed legendam credo *Ediborgen.* quæ Ecclesia est in Laudonia Scotiae provincia.

2. (c) *Prior de Insula.*] Monasterium est canonicorum regulatum in Scotia, sub nomine Insulæ: & etiam dicta Ecclesia Cathedralis, dicta Insularum, est canonicorum regularium, ut refert Pennotus *lib. 2. histor. canonic. regul. cap. 36. n. 5.* unde cognosci non potest de quo Priore agatur in præfenti.

3. (d) *Post appellationem.*] Quæ appellatio non fuit interposita, ne cadaver sepeliretur, sed ne monachi de Insula admitterent ad sepulturam defunctos suos. Sepultura enim prætextu appellationis differri non debet; fieret enim impedimentum sepulture, quod jure non licet, ut à simili probant textus in *l. ultim. de appellat. recip. cap. quæ fronte 25. de appellat. Barbosa ad Concil. Trident. sess. 25. de regul. cap. 13. num. 8.* Frider. Mindan. *de interdicitis, tit. 2. num. 26.* Pichard. *in princip. Insit. de interdicit. ex num. 136.* Lara *de capellanis lib. 1. cap. 24. num. ultim.* Salgado *de procect. 2. p. cap. 9. ferè per totum.* Nec etiam si post appellationem interpositam ca-

daver sepeliatur, inducitur attentatum, ut probant Lancelotus *de attentat. capite 12. limit. 46.* Salgado *de procect. dicto tom. 2. part. 2. capite 9. num. 97.*

(d) *Corpus restituat.*] Licet cadaver non restituatur, quando non agitur ad ejus restitutionem, ut in *cap. in nostra, hoc tit.* vel quando dubium superest circa possessionem, aut proprietatem, ne defuncti vexatio detur, ut docetur in *cap. conquærente, de resit. spol.* tamen cum certò constat de Justitia spoliati in possessione, & proprietate, ut in præfenti, etiam corpus defuncti restituatur; quia licet cadaver humatum in perpetua sepultura alio temerè transferre non liceat, tamen permittitur ejus translatio justâ interveniente causâ, & à judice approbatâ, *l. 1. C. de relig.* Et jure civili etiam translatio cadaveris permittitur Principis admittebatur, *l. nemo humanum, C. eodem titul.* aut Pontificali decreto, *l. ultim. ff. de mortuo inferendo.* Cum autem non perpetua sepultura causâ corpus humatum est, sed tantum ad tempus depositum, impunè illud transferre licet, *l. si quis enim 40. ff. de relig. l. si nec dum 10. C. eodem, l. 3. §. non perpetuo, ff. de sepulchro violat.* & hoc sensu commendare corpus dixit Ulpianus in *l. & si quis 14. §. impensa, ff. de relig.* id est custodiæ causâ deponere. Nec necesse est pro commendandum, repone re condendum, ut aliqui voluerunt, quos justè reprehendit Fornerius *lib. 3. rer. quotid. cap. 6.*

(f) *Amicabiliter conveniat.*] Quia licet in rebus spiritualibus, aut illis annexis non adimatur pactio, *cap. final. ubi probavi, de pactis:* non rejicitur tamen amicabilis compositio, *cap. nisi essent, de præbend. cap. 4. de pactis,* ubi notavi.